

De Herbergier

Hij loopt zijn benen uit zijn lijf. De zes kamers van zijn herberg zijn allemaal bezet. Zijn vrouw is bezig de voorraadkamer ook in te richten als slaapgelegenheid. Hij is bepaald geen fan van keizer Augustus, maar het besluit van de volkstelling komt zijn beurs toch wel te goede. Bethlehem loopt vol.

Er wordt geklopt.

Daar staat een hoogzwangere vrouw, met haar man. Niet gewoon zwanger, maar hoog.

Een magere ezel staat naast hen en de kleren van beiden zien er niet bepaald trendy uit.

Hij schudt zijn hoofd, voordat de man iets kan zegen. De herberg is vol. Hij is een dief van zijn eigen portemonnee als hij deze mensen voor een prikkie dat laatste plaatsje in zijn herberg geeft.

Maar hij is een man van een goede inborst.

'Ik heb een stal', zegt hij, als hij de tranen in de ogen van de vrouw ziet. Ik zal je deze wijzen, daar kan je warm verblijven.

In de nacht, daar in die stal, gebeurt er een wonder, het Licht wordt geboren, maar de herbergier weet van niets. Er komen herders het wonder aanbidden, maar het ontgaat de herbergier..

De drukke dagen gaan voorbij. Het leven gaat weer verder. Hij leeft door, samen met zijn vrouw, wel wat karig, want het geld dat hij verdiende door de volkstelling gaat snel op aan achterstallig onderhoud van herberg en stal.

Hij maakt de kindermoord mee, verschillende jongetjes uit zijn buurt worden gedood. Hij heeft nooit geweten dat het verschrikkelijke verdriet van zijn burenen te maken had met die mensen die hij onderdak bood in zijn stal.

Als hij twaalf jaar later de tempel bezoekt, is hij onwetend van het feit dat het zoekgeraakte kind, het kind was van de mensen die destijds in zijn stal geslapen hadden.

Elke dag zegt bij zijn gebeden op aan Jawè, viert Rosj Hasjana, Jom Kippoer, Soekkot, Chanoeka, Poerim en Pesach, geeft ieder het zijne, offert de mooiste dieren die hij heeft. Hij bemint zijn vrouw met alles wat hij in zich heeft.

Als hij oud geworden is, hoort hij geruchten over een man die gekruisigd is, een man die veel aanhangers had, wonderen deed en sprak over een Koninkrijk die niet van deze aarde was, vertelde dat hij het Licht van deze aarde was, een zekere Jezus uit Nazareth. Het is allemaal ver van zijn bed.

Het is nacht. Tegen de zwarte hemel schitteren talloze sterren. De herbergier gaat slapen, en, hij wordt niet meer wakker. En dan, hij wacht aan de hemelpoort. Daar staat Jezus. Ze kijken elkaar in de ogen en ze weten het, alletwee; de stal, dat is wat hen bindt. 'Jij wil binnen komen.' De herbergier knikt. Jezus kijkt even naar rechts, naast de poort. De man volgt zijn blik. Geen stal te zien. Naar links, geen stal te zien. Dan legt Jezus zijn hand op de schouder en kijkt hem liefdevol aan. De Vader komt achter Jezus staan, doet zijn armen wijd open en drukt de herbergier tegen zich aan. Geen rancune.

En zo gaat hij het hemelse Licht tegemoet, eindelijk.

En zij beginnen vrolijk te zijn.